

пжтя за Сливенъ. Руситѣ ударили подиръ неприятеля, завзели Бебрево съ много плѣнни и припаси и гонили турцитѣ до Ахмедлии.

Сега да видимъ що е ставало въ това врѣме около самия Плѣвенъ.

Идвањето на генерала Тотлебена съставлява послѣдния периодъ отъ Плѣвенската трагедия, свършена съ побѣдоносното разбиванье и плѣняване на Османовата войска. Поченжла се нова работа; разни генерали бѣхъ надигали по-напрѣдъ какви не щѣшъ укрѣпления; но тѣ излѣзли ненуждни и се развалили. *) Поченжло се около Плѣвенъ издиганьето на единъ обржчъ отъ обкопи и укрѣпления, отъ които всѣко си имало мѣстото; сега нѣмало нищо случайно, нищо прибързано. Но и турцитѣ не дрѣмяли. Генералъ Тотлебенъ повтарялъ нѣколко пжти, че за него е честь, гдѣто има да се бори съ такъвъ неприятель.

Генералъ Тотлебенъ посветилъ старанията си да расположи батареитѣ си на мѣста удобни, така що да могатъ да причиняватъ врѣда неприятелю, а не както по-напрѣдъ. На батарейнитѣ командири той заповѣдалъ да не смѣжтъ да гърмжтъ, ако не имъ се даде заповѣдъ за това. Една отъ най-голѣмитѣ грѣшки на генерала Зотова и Криденера били, гдѣто тѣ натрупвали войскитѣ си на едно мѣсто, а задъ тѣхъ не оставалъ резервъ, отъ странитѣ било праздно. **) Тѣ вземали такова положение, въ което всичко било противно на военната наука; всички войски изпълнявали аванпостна служба. Войски за рекогноспировка имали твърдѣ малко; а отредитѣ били настанени съкашъ нарочно подъ самитѣ турски коршуми и гранати. ***) Генералъ Тотлебенъ скоро поправилъ всички

*) Годъ войны. Т. I. стр. 250.

**) Годъ войны. Т. I. стр. 151.

***) Годъ войны. Т. I. стр. 151.